

paahvile Tiendeerne. Jeg kan som sagt ikke se Andet end, at dette Forslag vil stemme Loven. — Der er en Passus i Forslaget under Nr. 12 til en ny § 9, hvori der findes et Par Linier, som heller ikke forekomme mig heldig placerede, jeg antager, at det er de samme Linier, som den ærede Ordfører for Udvalget sigtede til, da han bemærkede, at der i dette Forslag var nogle Linier, som han ikke syntes om. Her fremdrages nemlig det Tilfælde, hvor et mindre Antal Mænd i Sognet er blevet Eier af Kirketienden. Det er navnlig i saadanne Tilfælde, at Kirkeministeren kan meddele passende Rempelser. Jeg maa nu tilstaa, at jeg ikke engang rigtig forstaaer denne Bestemmelse, jeg veed ikke rigtig, hvad den sigter til. „Et mindre Antal Mænd“, hedder det; der- ved maa da navnlig ogsaa forstaaes det Tilfælde, at det er en enkelt Mand; thi man kan jo ikke nægte, at „Een“ er et mindre Antal. Altsaa maa det ogsaa være i det Tilfælde, hvor een Mand er Eier af Kirketienden, men dog forudsat, at denne ene Mand bor i Sognet, og det forekommer mig, at det derved fremkommer en besynderlig Hensyntagen til en saa uvedkommende Omstændighed, som om han er boende i Sognet eller ikke. Denne Bestemmelse kommer i Overigt ogsaa i indre Modstrid med Forslaget under Nr. 11, hvorefter Dinkostningerne, naar samtlige Tiendeere tillige ere Tiendeere, skulle udredes af Kommunen, saa vil man give en Rempelse, naar omvendt et mindre Antal Mænd i Sognet ere Tiendeere. Det forekommer mig derfor ikke, at det er heldigt, men da Bestemmelsen jo er ren diskretionær, idet det er overladt til Ministeren at bevillige denne Rempelse eller ikke i dette og i andre Tilfælde, saa har jeg dog ikke havt nogen Anledning til at stille Ændringsforslag derom, men jeg vil som sagt raade til at stemme imod Forslaget under Nr. 11.

Sable: Jeg haaber, at Thinget vil være mig taknemmelig for, at jeg har fremkaldt en Udtalelse i denne Sag fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger); men jeg kan ikke nægte, at medens muligvis en Del Medlemmer her i Salen ville finde sig betryggede ved, hvad det ærede Medlem udtalte i denne Sag, saa kunde det nok være, at der kunde være Spørgsmaal om, hvorfor man afleder det skadelige Bånd, der kommer fra disse Kirkegaarde. Hvis det er meget nær ved Afsløb, som f. Ex. føre ud i Havet — hvilket jo nærmest ligger for i det ærede Medlems Tankegang — kan jeg godt forstaa, at han dermed er betrygget; men hvis man vil aflede Båndet fra de høiere liggende Kirkegaarde til større Båndløb, og derfra ud i Søer inde i Landet, saa kunde det vel hende, at denne Lov ikke vilde have saa særdeles god Virkning. I alt Fald maatte man da sørge for, at der blev taget yderligere Bestemmelser om, hvorhen de Afsløb, der bragte

Båndet fra Afsløbningsrørens Ende og videre frem, gik hen; thi naar man ikke veed dette, saa ville meget let de samme Virkninger kunne indtræde, som ere indtraadte her paa Vesterbro som Følge af Afsløningen af Frederiksberg Kirkegaard. Det Bånd, som kommer ind i saadanne Afsløb, kan nemlig, som det ærede Medlem selv sagde, give videre igennem enkelte Sag. og gjøre affurat den samme Skade, som han omtalte.

Bojfen: Jeg udtalte før, at de Ting, som vi vare uenige om i Udvalget, ikke vare væsentlige, og at det kun var Hensigtsmæssighedshensyn, som havde skilt os ad i enkelte Punkter. Af disse Punkter er Forslaget under Nr. 4 angaaende §. 3. Der er derom oplyst af den ærede Minister, at dersom Paragrafen udgaar, vil Spørgsmaalet ikke være løst. Hvis jeg forskod den ærede Minister ret, er han ikke uvilbøielig til at anerkjende de Betragtninger, som Flertallet overførte dette Forhold har gjort gjældende, at det i og for sig vilde kunne anses for hensigtsmæssigt, at saadant Vægt og Arbeide ikke fandt Sted, og at han ikke kunde have Noget derimod. Hvis dette er Tilfældet, saa tror jeg at burde forbeholde Flertallet til 3die Behandling at stille et Forslag, som ikke lader nogen Lov tilbage om, at i de Tilfælde, som denne Lov omhandler, kan Vægt og Arbeide ikke udføres. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 beklager jeg, at den ærede Minister lagde saa særdeles Vægt paa, at Forslaget under Nr. 7 bliver vedtaget. Det er blandt de fremkomne Forslag ganske vist det, som jeg lægger den største Vægt paa, og jeg tror ogsaa, at det er Tilfældet med de øvrige Medlemmer af Flertallet. At vedtage en Bestemmelse her, hvorved man vil paabyrde Kommunalbestyrelsen en Disteføring og Paaligning for en saadan Ubetydeligheds Skyld, som det her dreier sig om, maa jeg anse for aldeles utilraadeligt, paa samme Tid, som jeg ikke noget Dieblit har næret nogen Lov om, at Tilvebringelsen ved frivillige Sammenfud ikke vil støde paa den allermindeste Banskfelijkheid; hvis saadan skulde vise sig, have vi da ogsaa Afgang til at hjælpe derpaa senere ad Lovgivningens Vej, og at paalægge en saadan Bebyrdelse. Dersom Frivillighedens Vej skulde glippe, skal jeg gjerne være med til at paalægge denne Byrde ved Lov; men i samme Lov at sætte, at det skal ske frivilligt, og at det, dersom det ikke kan ske frivilligt, da skal ske ved Lov, er paa Forhaand at slaa Frivilligheden ihjel. Jeg maa derfor fremdeles tilraade at vedtage Forslaget under Nr. 6, og jeg skal tilføje, at jeg ikke kan tro, at man vil lægge en saa ubetinget Vægt paa dets Forkastelse. — Dette er i alt Fald ikke Tilfældet med Forslaget under Nr. 11, som jeg ogsaa fremdeles skal tilraade, ganske seende bort fra Bemærkningen om Ufornuftighed eller Fornuftighed, eller om Villighed. Foruden det Villighedshensyn, som jeg og